

«Es suficiente»

«Les anècdotes només són raons formals per acumular greuges d'un Tribunal a qui dona símptomes d'impacientar-se per tancar les sessions i emetre sentència»

A mesura que avancen les sessions del judici del Tribunal Suprem, hem vist un Marchena passar del "sumo agrado" al "mucho mejor", que va etzibar a l'advocat Benet Salellas, aquesta setmana després de diverses interrupcions durant el seu interrogatori a la filòsofa Marina Garcés, i un tracte de desdeny considerable. Salellas va fer constar en acta la sensació d'indefensió i vulneració del dret de defensa, fet pel qual no va procedir a fer més preguntes. Va ser quan el Magistrat va liquidar l'estira-i-arrotonsa amb el "mucho mejor", que és l'última de les exhibicions de parcialitat que han traït el Tribunal.

Un altre moment estel·lar va produir-se en l'últim torn dels testimonis del dia 9 de maig, amb la prestació de declaració de Nemesio Fuentes, que es va presentar com a policia nacional jubilat i veí de Sant Joan de Vilatorrada, al Bages. Nemesio va explicar amb tota mena de detalls què va succeir aquell Primer d'Octubre a l'Institut Quercus, del qual hem vist tantes imatges perquè era el municipi de Jordi Pessarrodona, que va fer-se famós per personar-se el 20 de setembre amb un nas de pallasso a la Conselleria de Governació. Nemesio va desmuntar les declaracions conspiranoïques i sincronitzades de les desenes de policies i guàrdies civils que, en les primeres setmanes, van descriure situacions apoteòsiques d'odi i violència entre els votants.

El relat de Nemesio va exasperar Fiscalia, Advocacia de l'Estat i els advocats de VOX, quan va negar que la Guàrdia Civil hagués intentat interlocutar, va criticar que esbotzessin amb un mall una porta que era oberta i va denunciar les lesions de molts ciutadans, amb actitud no violenta, entre els quals dos dels seus tres fills. El policia Nemesio, voluntari per a més inri, va justificar, a preguntes de VOX i la Fiscalia, els insults que reben les forces de seguretat de l'Estat quan carreguen contra ciutadans i va limitar-les a "normals" I tota aquesta exhibició de serenitat i sentit comú va acabar amb un ras "es suficiente" de Marchena, per evitar que se seguís esplaïant.

Un altre moment d'aquests desaires ha estat l'imperatiu "esté usted tranquila" a Maria Luisa Carrillo, una altra de les testimonis de la setmana passada, que va explicar com li van trencar la pelvis d'una empenta. Davant la seva vehemència, Marchena va demanar-li que si no es tranquil·litzava, faria una pausa, a què ella va contestar "estoy indignada, que no es lo mismo".

Les anècdotes només són raons formals per acumular greuges d'un Tribunal a qui dona símptomes d'impacientar-se per tancar les sessions i emetre sentència. I, mentrestant, vulnera no sols el dret de defensa sinó també el dret dels diputats i senadors electes que, llei d'enjudiciament criminal en mà, hauria de suspendre el judici fins que les cambres autoritzin que el judici continuï, si fos el cas. El Suprem els deixarà assistir a recollir demà l'acta però res de quedar en llibertat, i seguiran en presó preventiva.

Tot i que el Suprem va advertir al Congrés i al Senat que no podran atendre mitjans ni fer reunions de treball i hauran de tornar a la presó, el que no podrà evitar el Tribunal és que demà els diputats Oriol Junqueras, Jordi Sànchez, Jordi Turull i Josep Rull, i el senador Raül Romeva entrin com a representants de milions de catalans i es mirin als ulls de tots aquells que han dimitit de fer política, que s'han amagat rere la judicialització i han aplaudit un procediment que posa en dubte les bases democràtiques de l'Estat per la vulneració constant de drets fonamentals.

L'últim tram del judici ja ha deixat entreveure el llop que s'amaga sota la pell de xai. La imparcialitat del Tribunal no hauria de fer patir només els acusats, les seves defenses i, per extensió, tothom a qui representen, sinó tots aquells que no volen veure una altra sentència del Tribunal Europeu de Drets Humans contra a Espanya per vulnerar el dret a ser jutjat per un

tribunal imparcial. Un altre "ya es suficiente", tan taxatiu com els del jutge Marchena quan coarta els testimonis que no són del seu grat.